

U.br. 5853/2021

CRG

Prir
Or

UPRAVNI SUD CRNE GORE

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Svetlane Radošević, kao predsjednika vijeća, Medine Mušović i Veljka Vujovića, kao članova vijeća, uz učešće samostalne referentkinje Snežane Begić, kao zapisničarke, rješavajući upravni spor po tužbi tužioca "Glušica" DOO Nikšić, koga zastupa punomoćnik Vladimir Knežević, advokat iz Nikšića, protiv tužene Komisije za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki, radi poništaja rješenja, broj UP. 0902-172/2021 od 05.11.2021. godine, nakon usmene raspravi održane u prisustvu punomoćnika tužioca Makedonke Kasalice, advokata iz Podgorice, po zamjениčkom punomoćju, i punomoćnika tužene Aleksandre Peličić, na radu kod tužene, dana 20.03.2024. godine donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se rješenje Komisije za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki, broj UP. 0902-172/2021 od 05.11.2021. godine.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 430,00 €, u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv odluke Ministarstva odbrane, broj 0705-426/21-1197/14 od 17.09.2021. godine, o izboru najpovoljnije ponude kojom je, u ograničenom postupku javne nabavke u oblasti odbrane i bezbjednosti usluge transporta pripadnika Vojske Crne Gore, po partijama, kao najpovoljnija za partiju 3 (prevoz iz Nikšića), izabrana ponuda ponuđača „Nikšić prevoz „A&G“ DOO Nikšić, dok je ponuda ponuđača „Glušica“ DOO Nikšić, ocijenjena je kao ispravna i vrednovana kao drugorangirana, a ponuda ponuđača „BLT“ DOO Podgorica, ocijenjena je kao ispravna i vrednovana kao trećerangirana.

Tužilac je u tužbi, i na raspravi preko punomoćnika, osporio zakonitost rješenja tuženog organa, u bitnom navodeći da je prilikom donošenja rješenja tužena povrijedila načelo istine i nije uzela u obzir odlučujuće činjenice sa dokazima za iste. Istakao je da tužena nema u vidu čl. 86 Zakona o javnim nabavkama, već tumači čl. 87 istog zakona, i traži sintagme „ili ekvivalnetan“, za čime u konkretnom nije bilo potrebe. Kako bi odgovorio tenderskim uslovima, i pored više od 40 svojih autobusa, zaključio je Ugovor o zakupu sa „Vujović VR“ d.o.o. Danilovgrad, i time sebe doveo u neravnopravan položaj, zbog obaveze podizanja ponuđene cijene. Smatra da tužena krši načelo ravnopravnosti, slobode i zabrane diskriminacije iz čl 10 ZJN, i ne traži izjašnjenje Mašinskog fakulteta u Podgorici, o tome da li je međugradski autobus

ekvivalentan malom autobusu B klase. Ukazuje na praksu javnih nabavki kod Ministarstva odbrane iz 2018. godine, kada je pod praktično istim uslovima donijeta odluka o izboru najpovoljnije ponude br. 80705-1851-18-16 od 10.07.2018. godine, i ponudu ponuđača „Vujović VR“ d.o.o. Danilovgrad, ocijenjena neispravnom. Predložio je da Sud tužbu usvoji i poništi osporeno rješenje. Tražio je troškove spora.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu, i na raspravi preko punomoćnika, ostao pri razlozima iz osporenog rješenja, osporavajući u potpunosti tužbene navode. Predložio je Sud tužba odbije i dosudi mu troškove spora.

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je u postupku po Pozivu za nadmetanje broj 0705-426/21-1997/4 od 12.04.2021. godine, za ograničeni postupak bezbjednosne nabavke pružanja usluga transporta pripadnika Vojske Crne Gore, po partijama, Ministarstvo odbrane, kao naručilac, u ponovnom postupku, donijelo odluku broj 0705-426/21-1197/14 od 17.09.2021. godine, o izboru najpovoljnije ponude, kojom je kao najpovoljnija za partiju 3 (prevoz iz Nikšića) izabrana ponuda ponuđača „Nikšić prevoz A&G“ DOO Nikšić, dok je ponuda ponuđača „Glušica“ DOO Nikšić ocijenjena kao ispravna i vrednovana kao drugorangirana, a ponuda ponuđača „BLT“ DOO Podgorica ocijenjena kao ispravna i vrednovana kao trećerangirana. Protiv navedene odluke tužilac je izjavio žalbu koju je tužena odbila kao neosnovanu. U obrazloženju osporenog rješenja tužena je navela da je nesporno da ponuđač „Nikšić prevoz A&G“ DOO Nikšić, za stavku 3 partije 3 nije ponudio vršenje usluga autobusom klase B, kako je to traženo tačkom 5 podtačka B2 poziva za dostavljanje ponuda i tehničkom specifikacijom za ovu partiju, već je ponudio vršenje usluga međumjesnog prevoza autobusima međugradskog prevoza. Uz poziv na odredbu člana 87 stav 4 tač. 1, 2 i 6 ZJN, tužena nalazi da je ponuđač „Nikšić prevoz A&G“ DOO Nikšić, dostavio dokaze da će tražene usluge vršiti autobusima koji zadovoljavaju propisani uslov o minimalnom broju sjedišta (20), te dostavio potvrde od Mašinskog fakulteta da ponuđeni autobusi ispunjavaju posebne uslove propisane za međugradске autobuse, zaključujući da je naručilac pravilno utvrdio da ne postoje osnovi za isključenje ovog ponuđača u pogledu ispunjenosti obaveznog uslova stručne i tehničke sposobnosti u pogledu posjedovanja autobusa za tačku 3 partije 3. Kao dodatan razlog za svoju odluku tužena navodi, citirajući odredbu člana 6 tač. 22 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju, da je prvorangirani ponuđač, nudeći međugradске autobuse, dokazao da može vršiti usluge prevoza u međugradskom prevozu, a relacija Nikšić – Danilovgrad svakako predstavlja međugradski prevoz.

Po ocjeni Suda, ovako dati razlozi tuženog organa su nejasni i kontradiktorni i ne upućuju na odluku datu u dispozitivu, čime je počinjena povreda pravila postupka iz člana 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku ("Sl. list CG", broj 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17).

Odredbom člana 86 Zakona o javnim nabavkama ("Službeni list Crne Gore", br. 74/19), propisano je da je naručilac dužan da tendersku dokumentaciju sačini na jasan, precizan i razumljiv način kojim se omogućava podnošenje odgovarajućih i uporedivih prijava za kvalifikaciju, odnosno ponuda. Prema odredbi člana 87 stav 4 tač. 2 Zakona, tehnička specifikacija predmeta nabavke određuje se upućivanjem na crnogorske standarde, norme ili srodne dokumente, tehničke propise i tehničke specifikacije koje se odnose na projektovanje, izvođenje radova ili upotrebu roba, koji su usaglašeni sa evropskim standardima, tehničkim propisima ili zajedničkim tehničkim specifikacijama, uz navođenje riječi "ili ekvivalentan", a ako takve norme, tehnički propisi i tehničke specifikacije ne postoje u Crnoj Gori, upućivanjem na evropske standarde, tehničke propise, zajedničke tehničke specifikacije,

međunarodne norme i druge tehničke referentne sisteme koje su utvrdila evropska tijela za normiranje.

Naime, u predmetnom pozivu za nadmetanje, u dijelu stručne i tehničke sposobnosti i dokazivanja ispunjenosti stručne i tehničke sposobnosti (odjeljak B2, za partiju 3, tačka 3.2), zahtijevan je uslov "Minimum jedan mali autobus klase B sa najmanje 20 sjedišta za planiranu liniju i 1 vozilo u rezervi". Dakle, u tehničkoj specifikaciji za partiju 3 nisu navedene riječi "ili ekvivalentan", već je zahtijevani uslov jasno preciziran, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, nejasno pozivanje tužene na naprijed citiranu zakonsku odredbu i ocjenu ispunjenosti navedenog uslova razmatranjem ekvivalenta. Takođe, iz spisa predmeta se ne može utvrditi da je prvorangirani ponuđač bilo kojim validnim dokazom (izvještaj, potvrda, sertifikat i sl), dokazao da autobusi koje je ponudio na ekvivaletan način zadovoljavaju zahtjeve utvrđene tehničkom specifikacijom, a u smislu odredbe člana 87 stav 6 ZJN.

Ovo dodatno kod činjenice da je prvorangirani ponuđač za partiju 3 (prevoz iz Nikšića), ponudio vozilo sa 28 + 1 sjedištem i vozilo sa 23 + 1 sjedištem, dakle međugradske autobuse, dok je članom 6 stav 1 tač. 19) i 21) Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju ("Sl list CG," br. 71/17 i 67/19), definisano da je mali autobus, autobus A i B klase, a autobus klase B je autobus bez prostora za stajanje, čiji je ukupni kapacitet najviše 23 mjesta uključujući i mjesto vozača, iz čega proizilazi da se radi o različitim vrstama autobusa.

Osim toga, valja ukazati da je izostala ocjena žalbenih navoda koji se odnose na postojeću praksu, na koju je tužilac ukazao i u tužbi, tj. na odluku o izboru najpovoljnije ponude istog naručioca, br. 80705-1851-18-16 od 10.07.2018. godine, a iz čije sadržine proizilazi da se radi o istoj činjeničnoj i pravnoj situaciji. Odgovor na tužbu u tom pravcu, Sud nije prihvatio, jer se odgovorom na tužbu ne mogu otkloniti nedostaci u obrazloženju osporenog rješenja.

Imajući u vidu navedeno, Sud je, zbog povrede pravila postupka od uticaja na rješavanje, tužbu uvažio i poništio osporeno rješenje.

U ponovnom postupku tuženi organ će, vodeći računa o primjedbama Suda iz ove presude (član 56 ZUS-a), donijeti novo, zakonito rješenje.

Odluka o troškovima spora zasnovana je na odredbi člana 152 Zakona o parničnom postupku, u vezi člana 39 stav 2 Zakona o upravnom sporu, a isti se odnosi se na sastav tužbe i pristup na raspravi u iznosu od po 200,00 €, po Advokatskoj tarifi, te takse na tužbu i odluku suda u iznosu od 30,00 €, u skladu sa Zakonom o sudskim taksama.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu odredbe člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu ("Sl. list CG", br. 54/16), odlučeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 20.03.2024. godine.

Zapisničarka,
Snežana Begić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Svetlana Radošević, s.r.

